

by to v tý zimě vzdali. Těžko říct, o čem se tam furt vybavují. Není lehký si na to udělat názor, na jednu stranu je to roztomilý, na druhou ti z toho naskakuje husina.

Céleste za nimi vyrazí se dvěma bedýnkami poživatin, zdálky ji zdraví, samo sebou ji rádi vidí: nese dobroty zadax. Vernon trůní pod tím svým velkým stromem ve zbrusu nový péřovce Canada Goose, dárek od jedny obdivovatelky – ženská klidně vyplázne litr, aby se bezdák vyspal v teplíčku, některý z nich na něm fakt nešetřej, to se musí nechat. Týpek už je víc v chillu, dřív se k němu Céleste nemohla přiblížit, aby jí nešilhal na kozy jako úchyl. Říká se, že v noci chodí holky dolů ke kolejm a stepují tam v zimě, než je nechá vklouznout k sobě do stanu... Možná je to urban legend. Ale u nich je možný všechno. A taky nezavřou pusy... Vykecávání milují. Žerou a tlachaj. To je jejich život. Jsou čím dál vypsychovanější – „o tom, co se tady děje, ani slovo na sociálních sítích“. Ještě že ji varovali. Jak by jinak odolala pokušení postovat na Insta fotky dinosaurů, co se na pikniku v Buttes-Chaumont vykecávají o rocku? Ještě s tím jeho jménem jak nějaká ortopedická matrace pro dědky, Subutex... Klidně by těma jejich odpoledníma sedánkami v trávě mohla denně krmit sítě, fakt nehrozí, že z toho bude virál. Dokonce maj i vypelichanýho pudla, takový jsou to páprdové.

Aičin táta sedí obkročmo na bedně a dokola omílá „republika, republika, republika“, jak nějaký havran na větví... Takovej on je, hned po práci šupajdí sem na louku a nadává na věci, co nikoho nezajímaj. Státní dluh, veřejná služba, korupce... k věcem, na kterých nikdy nic nezmění, má co říct vždycky. Kdyby se to, co lidi chtějí, nějak promítalo do politiky, asi už bysme si toho všimli. Je trochu ageistka. Rozčiluje ji, že starý lidi pořád věří na věci, co už neexistují. Vždycky tak trochu vzbuzují lítost. Chovají se, úplně jako by byli pořád mladý. Akorát že jsou

plesnivý. Můžou si vyhlazovat vrásky, jak chtěj, nepomůže to. Zasekli se v době páry, a svět už se přitom posunul k dotykovému displeji. Pořád si v sobě nesou květen 68. Dokonce i takový konzervy jako její táta.

Usměje se na ni Daniel, Céleste uhne pohledem. Jako klient je ale fajn. Konečně někdo, kdo po ní chce pěkný věci, nechá si od ní udělat návrh a nemá blbý připomínky k tomu, s čím přijde... A když po ní chce nějakou úpravu, nikdy to není mimo... Na tetování má dobrej vkus. Nemá jedinou hnusnou kěrku. Je to skoro čest na něm dělat... Balí ji. Je z něj zmatená. Postarší chlapy, co si u ní domluví termín a pak slintaj nad tím, jak si natahuje černý rukavice, většinou dokáže zchladit. To k její práci patří. Jenže Daniel je hot. A roztomilej. Macho, ale milej. Kdyby fakt byl tím, za koho se vydává, dala by tomu šanci. I přes ten věkovej rozdíl. Jenže ona ví. Domyslela si to z toho, co říkal, když se jednou večer stávil na pivo. Je trans. Céleste proti tomu nic nemá, ale nechce se jí do toho. Buď seš ženská, nebo chlap, tak to je už deset tisíc let – dovedeš si představit, že na tátu vyrukujes s „mám novýho kluka, jako malej menstruoval“? Takže se mu vyhýbá. Neptá se, jak se mu ten levhart hojí. Je jí to trochu blbý, ale je to tak lepší.

Vrátí se do Rosy, Mimi mezitím odešla, z repráků prskaj Pissed Jeans. Šéfová jim vtouká do hlavy, že odpolední zákazníci s kočárkami na hardcore nejsou zvědavý. Ale aspoň tě to na place napopne. S Pissed Jeans přišel Vernon. Někdy tu totiž dělá dýdžeje. Pár jeho setů slyšela, nic, z čeho by si člověk sednul na prdel, ale lepší než drátem do oka.

Na zahrádce sedí Aiča, usmívá se jak sluníčko. Z tohohle by se Céleste posrala. Typka se na tejdě vypaří, nezavolá, nenapíše. A najednou je miss Kebab zpátky, fresh jak jahoda, a čeká, že jí kámoška bez komentáře vlepí pusy. S Aičou nikdy nevíš. Je